

driftsklare samt eventuelt at undlade at tage produktionen ud af drift, ikke af lovforslagets økonomiske konsekvensberegninger?

Svar:

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger om de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet, at denne del af lovforslaget vil have positive økonomiske konsekvenser i form af større forsyningssikkerhed i det sammenhængende elforsyningsnet. Det er imidlertid ikke muligt at fastsætte den eksakte værdi heraf, jf. i øvrigt mit svar på spørgsmål nr. 8.

Spørgsmål 14:

Ministeren bedes beskrive de økonomiske konsekvenser og de administrative problemer som følge af den dispensationsmulighed i forbindelse med de indgåede bindende kontrakter, som købere af vindmøller fik mulighed for at benytte sig af i en overgangsperiode, da et stort forbrugerbetalt pristilskud blev nedsat efter en bestemt skæringsdag – i henhold til en aftale mellem de daværende elreformpartier.

Svar:

En sammenligning med afgrænsning af begrebet eksisterende vindmøller, som var et led i elreformaftalen fra 1999 (jf. § 10 i vindmøllebekendtgørelsen), er ikke relevant i denne sammenhæng. Ved elreformaftalen blev der indført en overgangsperiode på knap 10 måneder fra aftalens indgåelse til at indgå endelig, ubetinget kontrakt og opnå fornødne myndighedstilladelser til de igangværende vindmølleprojekter. Disse bestemmelser fik betydning for et betydeligt antal igangværende projekter.

Såfremt der vedtages en dispensationsadgang til skæringsdatoen for ophør af tilskud til nye industrielle kraftvarmeanlæg er det forventningen, at der vil være tale om en enkelt eller meget få dispensationer, jævnfør svaret til spørgsmål 15.

Spørgsmål 15:

Hvor mange industrielle anlægsejere, forventer ministeren, har handlet i god tro og indgået kontrakter inden den 1. januar 2004, og hvad mener ministeren med, at »planlægningen har været langt fremme«?

Svar:

Energistyrelsen har over for mig oplyst, at styrelsen på nuværende tidspunkt kun er bekendt med en eneste industriel kraftvarmeproducent, der inden fremsættelsen af lovforslaget har indgået en bindende kontrakt om udskiftning af en eksisterende motor. Energistyrelsen har holdt møde med Foreningen Danske Kraftvarmeverker og leverandøren i den pågældende sag, hvor der er indgået en bindende kontrakt. Både Foreningen Danske Kraftvarmeverker og leverandøren oplyste på mødet, at der ifølge deres oplysninger ikke er andre tilfælde, hvor der er indgået bindende kontrakter. Det kan dog ikke afvises, at der kan komme tilsvarende sager, men i så fald er det Energistyrelsens forventning, at der vil være tale om meget få sager.

Til sidste del af spørgsmålet kan oplyses, at der kan alene blive tale om dispensation til industrielle kraftvarmeverker, der har indgået en bindende kontrakt om køb af nyt anlæg i god tro, og som derfor rammes utilsigtet af lovforslaget.

Spørgsmål 18:

Hvor mange gange har industriel kraftvarme været genstand for forhandling mellem energireformpartierne, og vil ministeren fremsende citater af relevante dele af energireformaftaler fra 1999 og fremefter, som vedrører industriel kraftvarme?

Svar:

Som nævnt i svaret på spørgsmål 1 (L 50 – bilag 8) blev tilskud til industriel kraftvarme ved sin oprindelige indførelse i 1991 vedtaget af S, SF og RV uden om den daværende VK-regering. Elproduktionstilskuddet blev desuden videreført som led i den grønne afgiftspakke fra 1995, der blev gennemført af regeringen (S, RV og CD) med støtte fra SF og EL. En nedsættelse af tilskuddet blev gennemført i 1996 af regeringen (S og RV) med støtte fra SF, EL og CD.

I elreformaftalen af 3. marts 1999 mellem regeringen, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Kristendemokraterne skete der en omlægning af de statslige tilskud til VE-elproduktion til såkaldte pristillæg, der finansieres over elprisen. Men statstilskud til elproduktion fra naturgasbaseret industriel og decentral kraftvarme samt affaldsbaseret kraftvar-